

Frihed i Gudstjenesten

Af Signe Leth, Århus.

Frihed er mange ting. I Immanuelskirken (baptistkirke red.) i Århus er der frihed til at lave de Gudstjenester, man finder relevante. De unge i Århus finder den såkaldte cafégudstjeneste relevant og er glade for at kunne udøve denne form for lovprisning, undervisning, debat i et afslappet miljø, hvor man ikke sidder på bænkerækker og puster hinanden i nakken, men er sammen i en - for de unge - mindre kunstig ramme. En cafégudstjeneste, vi havde, handlede netop om frihed, og det er det, jeg nu vil fortælle Jer lidt om.....

Bag kirkedøren

Jeg krydser Frederiksbjerg Torv og går målrettet hen imod Immanuelskirken. Jeg kan høre nogen, der spiller et stykke musik. Jeg står nu foran kirkedøren og lægger hånden på det kolde metalhåndtag. Det knirker sagte, idet jeg skubber håndtaget i bund. Døren glider op.... Der dufter af friskbagte boller, kaffe, røg...

Indenfor er to unge mennesker begyndt at byde velkommen: Velkommen til en cafégudstjeneste om befrielse og besættelse eller frihed og fængsel. kommet for sent igen - jeg smyger mig langs væggen hen til en ledig stol! Oplægsholderne siger, at de hedder Mads Jensen og Lisbeth Hjordy. De er ikke præster, men ganske almindelige unge mennesker, der har noget på hjertet, som de håber at kunne dele og diskutere

med resten af forsamlingen, som i øvrigt er en blandet skare af mænd og kvinder i alle aldre.

"Dette er London...i dette øjeblik meddeles det, at Montgomery har oplyst, at de tyske styrker i Holland, Nordvesttyskland - og i Danmark har overgivet sig!" Præcis sådan lød det i mange danske radioer for 57 år siden i går aftes. Den 4. maj 1945 sent om aftenen kapitulerede de tyske tropper i bl.a. Danmark, og mere end fem års besættelse var forbi for det danske folk.

Den første bold er spillet op, retningen er lagt - og kort tid efter byder den første deltager ind. Det er en ældre herre, der er af den generation, der kan huske noget fra besættelsestiden. Han deler gerne sine gruppvækkende fortællinger fra sin barndom i østbyen i Aalborg, hvor han bl.a. så to tyske soldater få hovederne kappet af i et sabotageforsøg. Vi gribes alle af hans vanvittigt spændende fortællinger, og

"oplægsholderrollen" er et øjeblik skiftet. Der debatteres et øjeblik ved bordene om, hvad det vil sige at leve under en besættelsesmagt før emnet drejes i en lidt anden retning - smukt kædet sammen med et nummer fra det fantastiske hus orkester Immanuelskirken er velsignet med.

Man keder sig ikke!

Oplægsholderne fortsætter: I lande som Israel og Palæstina er frihed og besættelse hverdagskost. Vi skal nu teste vores kundskaber om Israel med en "tip-en-13'er". Herefter bombarderes vi med brutale billeder fra en virkelighed, som ligger langt fra vores... og heldigvis byder bandet ind med lidt munter musik inden vi skal diskutere hvorvidt vi har personlig frihed i Danmark eller ej. Én ting kan man sige om café Gudstjenester; man keder sig aldrig!

Eftermiddagen fortsætter i hæsblæsende tempo med heftige debatter, svære spørgsmål, kaffe, god musik og ender med et meditationsmarked, hvor man

har frit valg mellem forskellige fordybelses/tilbedelsesformer. Vi nåede også omkring temaer som frikirke, hvad vil det sige? Personlig frihed, er vi fanget i vores eget bur i jagten på frihed?

Fangenskab

Men det vigtigste budskab i eftermiddagens Gudstjeneste kan opsummeres med følgende citat: Det at blive frelst eller befriet behøver ikke kun at relatere til et fysisk fangenskab - det kan også være rent mentalt eller psykologisk

I Galaterbrevet, kap. 2 vers 16 står der: "Men fordi vi ved, at et menneske ikke gøres retfærdigt af lovgerninger, men kun ved tro på Jesus Kristus, har vi også sat vore lid til Kristus Jesus for at gøres retfærdige af tro på Kristus og ikke af lovgerninger." Med andre ord bliver man ikke frelst/fri af at være retfærdig eller af at følge loven. Man kan selvfølgelig heller ikke købe

sig til friheden ...eller kæmpe sig til den i krig ...eller fortjene sig til friheden gennem venlighed eller hjælpsomhed ...eller godhed for den sags skyld! Det eneste, man kan gøre, er at betragte frelsen som en guddommelig gave, der skænkes af nåde. Gaven gives på én eneste betingelse - en betingelse som Jesus gang på gang nævner for sine disciple og medmennesker, når han siger: Din tro har frelst dig. Jesus giver altså et klokkeklart bud på, hvordan man opnår frihed - og det er alene ved tro på ham!

På en skala fra 1-7 vil jeg give café Gudstjenesten 5. Et stort, lækkert femtal fordi den form for gudstjeneste formår at række ud over kirkebænken, fordi den holder vand i det virkelige liv, fordi den har relevans i sin form og i sit indhold. Kirken behøver ikke være så langt fra dagligdagen. Grænsen burde efter min mening slet ikke være der, og er det heller

ikke altid - heldigvis! Så lad dog kirken være fri til at udfolde sig i menneskers virkelige liv, lad den tale i et sprog man forstår og i en kontekst man, kan forholde sig til....
Tak!

